

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
професорсько-викладацького складу
22–23 квітня 2020 р.

Збірник наукових праць
професорсько-викладацького складу академії
за підсумками науково-дослідної роботи в 2019 році

Полтава 2020

Редакційна колегія:

Аранчій В. І., ректор академії, кандидат економічних наук, професор.

Горб О. О., проректор з науково-педагогічної, наукової роботи, професор кафедри екології збалансованого природокористування та захисту довкілля, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Галич О. А., декан факультету економіки та менеджменту, директор Навчально-наукового інституту економіки та бізнесу, професор кафедри інформаційних систем та технологій, кандидат економічних наук, доцент.

Дорогань-Писаренко Л. О., декан факультету обліку та фінансів, професор кафедри економічної теорії та економічних досліджень, кандидат економічних наук, доцент.

Дудніков І. А., декан інженерно-технологічного факультету, професор кафедри галузеве машинобудування, кандидат технічних наук, доцент.

Кулинич С. М., декан факультету ветеринарної медицини, професор кафедри хірургії та акушерства, доктор ветеринарних наук, професор.

Маренич М. М., декан факультету агротехнологій та екології, професор кафедри селекції, насінництва і генетики, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Опара М. М., фахівець відділу з питань інтелектуальної власності, професор кафедри землеробства і агрохімії ім. В. І.Сазанова, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Поліщук А. А., декан факультету технології виробництва та переробки продукції тваринництва, доктор сільськогосподарських наук, професор.

Чайка Т. О., начальник редакційно-видавничого відділу, кандидат економічних наук.

Збірник наукових праць науково-практичної конференції професорсько-викладацького складу Полтавської державної аграрної академії за підсумками науково-дослідної роботи в 2019 році (м. Полтава, 22-23 квітня 2020 року). – Полтава : РВВ ПДАА, 2020. – 438с.

роботи куратора в контексті формування гуманітарного середовища вищого навчального закладу.

Список використаних джерел:

1. Авдеєва І. М., Мельникова І.М. Інноваційні комунікативні технології в роботі куратора академгрупи: Навчальний посібник. / Авдеєва І. М., Мельникова І.М. – К.:ВД «Процесіонал», 2007. – 304с.

2. Асиркіна Г.П., Мельникова І.М. Методика роботи куратора з оптимізації адаптації студентів 1-го курсу до умов навчання у вищому навчальному закладі / Асиркіна Г.П., Мельникова І.М. – Севастополь: Вид-во П.П.Кручинін, 2004, 44с.

3. Гармстон Р. Фасилітатор – кілька секретів майстерності // Крок за кроком: Вісник Всеукраїнського фонду «крок за кроком» / Гармстон Р. – 2003. - №1. – С 8-10.

4. Інноваційні комунікативні технології в роботі куратора академічної групи/ Методичні рекомендації /Під редакцією Н.К. Желябіної – Запоріжжя: ЗДІА, 2007.– 67 с.

5. Освітні технології: Навч. -метод. посіб. /О. М. Пехота, А. З. Кіктенко, О. М. Любарська та ін.; За заг. ред. О. М. Пехоти. – К.: А. С. К., 2001. – 256 с.

ПРОБЛЕМИ ЗБЕРЕЖЕНОСТІ АРХІТЕКТУРНИХ ПАМ'ЯТОК КУЛЬТОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ НА ПОЧАТКУ 1960-Х РОКІВ В УРСР

*Помаз Ю. В.,
кандидат історичних наук, доцент*

Невіддільною складовою загальнонаціональної історико-культурної спадщини є церковні пам'ятки різних часів і конфесій. Проте, на початку 60-х рр. ХХ ст. в історії нашої країни увага до їх збереження безпідставно послабилася, що призвело до нічим не виправданих втрат.

До початку 1950-х рр. в УРСР була створена відносно чітка система органів охорони пам'яток. Та вже до середини 50-х рр. ситуація змінилася. Інтереси атеїстичного виховання вимагали знищення культових споруд, монументального живопису на релігійні сюжети тощо. То ж у 1954 – 1957 рр. були скасовані інспекції з охорони пам'яток при Міністерстві культури та Держбуді УРСР. Необґрунтоване скорочення списку архітектурних пам'яток, що перебували під охороною держави було проведено в Українській РСР відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 14 червня 1961 р. «Про виключення із списку пам'ятників архітектури УРСР об'єктів, які не мають визначної цінності». Всього в Україні зняли з обліку 1583 467 діючих церков-пам'яток архітектури [1, арк. 5].

Охорона пам'яток архітектури в УРСР була покладена на архітектурно-планувальне управління республіканського Держбуду. Спеціального підрозділу, який займався б питаннями збереження пам'яток архітектури, у Держбуді не було створено і цими питаннями відали одночасно з виконанням інших за-

вданих тільки два співробітники. Штатні інспектори з охорони пам'яток архітектури існували лише в Києві, Львові й Закарпатській області.

Внаслідок відсутності нагляду мали місце чисельні факти порушення правил охорони цінних архітектурно-художніх творів. На багатьох пам'ятках були відсутні охоронні вивіски. Більшість пам'яток архітектури не мала громовідводів, не були встановлені охоронні зони. Території пам'яток розорювалися, засаджувалися агрокультурами або захаращувалися випадковими господарськими забудовами. Занепадала самотність архітектура Карпат, Крейдова церква XVI ст. у Слов'яногорську Донецької області. У Чернігівській області жахливий, напівзруйнований вигляд мав Густинський монастир (XVII ст.), Спасо-Преображенський собор у Прилуках (XVIII), дерев'яна козацька Георгіївська церква в Седнівці (XVI ст.) [2, арк. 38].

Періодично виникала колізія у зв'язку з будівництвом і реконструкцією міст. Архітектори і містобудівники нерідко не звертали належної уваги на наявні пам'ятки, прагнули здійснити реконструкцію без урахування історичного вигляду міст. Мали місце чимало випадків, коли пам'ятки руйнувалися, але так нічого й не було збудовано на їх місці. Зокрема, в Києві, на місці таких споруд як церква Пирогощі XII ст., Трисвятительська церква XIII ст. та ряду інших, були розбиті невеликі сквери [3, арк. 50].

Серйозною перешкодою в справі охорони та збереження пам'яток історії та культури було неправильне, іноді навіть злочинне, ставлення до цієї справи з боку деяких місцевих керівників, господарсько-адміністративних установ, організацій, у чиєму віданні перебували пам'ятки. До аварійного стану внаслідок безгосподарської експлуатації були доведені Видубецький монастир в місті Києві (АН УРСР), собор в місті Мгар Полтавської області (військова частина), Мовчанівський монастир біля Путивля (організація «Поштова скринька») тощо [4, арк. 36].

Із 1962 р. по всіх видах пам'яток культури були різко знижені асигнування на відбудовні та реставраційні роботи. У зв'язку з цим деякі реставраційні роботи не були доведені до кінця (наприклад, в Києво-Печерській Лаврі – церква Різдва Богородиці на Дальніх Печерах) [5, арк. 42]. Знищувалися та псувалися предмети церковного оздоблення, розписи та інші пам'ятки старовини, які зберігалися в церковних приміщеннях, оголошених пам'ятками культури.

Місцеві органи культури і охорони пам'яток не належним чином контролювали методику і якість робіт по реставрації розписів та іншого внутрішнього оздоблення, погано слідували за станом цінних пам'яток.

У постанові від 24 серпня 1963 р. № 970 «Про впорядкування справи обліку та охорони пам'ятників архітектури на території УРСР» вказувалося, що до списку пам'ятників архітектури УРСР, які перебували під державною охороною і на реставрацію яких витрачені державою значні кошти, внесено чимало споруд культового призначення, що не мають визначної історичної та художньої цінності або втратили її внаслідок руйнування і перебудов. Як підсумок, у 1963 р. список пам'яток був необґрунтовано скорочений на 714 об'єктів, тобто більше ніж на третину [6, арк. 172]. Під охороною держави залишалось 1356 пам'яток [7, арк. 34].

11 вересня 1963 р. було видано розпорядження № 1368 про проведення паспортизації пам'яток культури на території УРСР. Більш конкретні зрушення у сфері охорони пам'яток відбулися у другій половині 60-х років.

Ознайомлення із загальним станом охорони і збереження культових пам'яток на початку 1960-х рр. показало, що за основними напрямками цієї діяльності – обліку і охороні, науково-дослідницькій та науково-методичній роботі, ремонтно-відбудовних роботах – існували серйозні недоліки, що призвели до збідніння історико-культурного фонду України.

Список використаних джерел

1.2. Центральний державний архів вищих органів влади і управління України (Далі ЦДАВО України). Ф. 4648. Оп. 1. Спр. 312.

2.4. ЦДАВО України. Ф. 5116. Оп. 10. Спр. 307.

3.5. Там само.

4.6. Там само. Спр. 284.

5.7. Там само. Спр. 307.

6.9. Там само. Ф. 5116. Оп. 10. Спр. 255.

7.10. Там само. Спр. 284.

РОЛЬ МОБІЛЬНОГО НАВЧАННЯ В ОПТИМІЗАЦІЇ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Савенкова О. О., старший викладач

Мобільні інформаційно-комунікативні технології – сукупність персональних апаратних засобів, програмного забезпечення, а також прийомів, засобів і методів, що дозволяють здійснювати діяльність, пов'язану з отриманням, збереженням, опрацюванням і відтворенням текстових, аудіо-, відео- та графічних даних в умовах оперативної комунікації з ресурсами Інтернету, що спрямовані на підтримку особистісно-орієнтованого навчання [4].

Мобільне навчання (англ. m-learning) – це використання мобільних телефонів, смартфонів, кишенькових портативних комп'ютерів, ноутбуків, нетбуків, планшетних комп'ютерів, MP4-плеєрів у викладанні й навчанні незалежно від місця та часу.

Мобільне навчання є різновидом електронного навчання та цілком відповідає ідеям гнучкого навчання, метою якого є забезпечити здобувачам освіти вибір у питаннях, де, коли та як їм навчатися.

Завдяки мобільним технологіям користувачі можуть виконувати спільні групові проекти та взаємодіяти з педагогом в будь-який час. Разом з тим мобільні пристрої сприяють реалізації індивідуального підходу у навчанні, тобто здобувачі освіти обирають стиль навчання, який їм підходить: візуальний (використання фото, картинок, малюнків, відео, графіків), слуховий (використання аудіофайлів, музики), логічний (використання логіки, роздумів та систематизування) та ін. Вибір навчальних матеріалів також відбувається на основі інтересів та потреб здобувачів освіти. Як правило, студенти відповідно до своїх потреб зберігають на мобільних пристроях та використовують з навчальною метою

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ ЕКОНОМІКИ, УПРАВЛІННЯ, ПРАВА ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	3
<i>Писаренко В.В., Семизгрєнко А.С., Ноздрін І.І.</i> МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ВОРОНКИ ПРОДАЖІВ В ІНТЕРНЕТ-МАРКЕТИНГУ	4
<i>Дядик Т.В.</i> ОПЛАТА ПРАЦІ ЯК ОСНОВНИЙ СТИМУЛ ПРОДУКТИВНОСТІ	6
<i>Боровик Т.В.</i> СТАН ТА РОЗВИТОК БІРЖОВОГО ТОВАРНОГО РИНКУ УКРАЇНИ	8
<i>Даниленко В.І.</i> ОСОБЛИВОСТІ МАРКЕТИНГОВОЇ ЦІНОВОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ПОСЛУГ	10
<i>Терещенко І.О., Решетнікова О.В.</i> ТРАКТУВАННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ «КОМУНІКАЦІЯ»	12
<i>Калюжна Ю.П.</i> ЦІНОВИЙ ФАКТОР У ПІДВИЩЕННІ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА	13
<i>Майборода О.В.</i> МАРКЕТИНГОВІ АСПЕКТИ ЦІНОУТВОРЕННЯ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ	15
<i>Березіна Л.М.</i> ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	17
<i>Волкова Н.В.</i> ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ	19
<i>Дивнич О.Д., Дивнич А.В.</i> РІВЕНЬ ОРЕНДОВІДДАЧІ ЯК ХАРАКТЕРИСТИКА ЗЕМЕЛЬНО- ОРЕНДНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ	21
<i>Миколенко І.Г.</i> МАРКЕТИНГОВА ДІЯЛЬНІСТЬ – ЕЛЕМЕНТ КОНКУРЕНТНОСТІ ЦІЛЬОВИХ РИНКІВ	23
<i>Пантелеймоненко А.О., Гончаренко В.В.</i> ПРО ВИКОРИСТАННЯ ТЕРМІНА «СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА» В УКРАЇНСЬКІЙ ЕКОНОМІЧНІЙ НАУЦІ	26
<i>Помаз Ю.В., Помаз О.М.</i> ГЛОБАЛІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ	28

<i>Пилипенко К.А., Карпенко Н. Г.</i> ЕКОНОМІЧНИЙ ЗМІСТ ІНТЕГРАЦІЇ АГРОПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	174
<i>Пономаренко О.Г.</i> АСПЕКТИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ЗНОСУ ТА РЕМОНТУ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	177
<i>Мокієнко Т. В., Прийдак Т. Б.</i> СТРАХУВАННЯ ПОСІВІВ: ОБЛІКОВИЙ АСПЕКТ.....	179
<i>Романченко Ю. О., Тютюнник С. В., Красота О. Г.</i> ЕЛЕКТРОННІ КАСОВІ ДОКУМЕНТИ: СУТНІСТЬ ТА ПОРЯДОК ОФОРМЛЕННЯ.....	181
<i>Ходаківська Л. О., Дугар Т. Є., Мац Т. П.</i> ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКИЙ КОНТРОЛЬ ОПЕРАЦІЙ З ПОСТАВОК І РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ, ТОВАРІВ, РОБІТ ТА ПОСЛУГ.....	183
<i>Черненко К.В., Плаксієнко В. Я.</i> ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТООБІГ: ВПЛИВ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ.....	186
<i>Тагільцева Я. М.</i> СПЕЦИФІКА ВИКОРИСТАННЯ ІМЕРСІЙНОГО МЕТОДУ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	188
<i>Шейко С. В., Колодій О. С.</i> ФІЛОСОФСЬКО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «РИЗИК» В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ.....	190
<i>Ільченко А.М.</i> СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМ ЯК БАЗОВИЙ ПРИНЦИП ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ У ВИЩІЙ ШКОЛІ.....	192
<i>Ніколаєнко Ю.О.</i> РІВЕНЬ КОМУНІКАТИВНОЇ ДОСТАТНОСТІ У НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ ПРОФЕСІЙНОГО ІНШОМОВНОГО СПІЛКУВАННЯ.....	194
<i>Подлесна Г.В.</i> СУБ'ЄКТ-СУБ'ЄКТНА ВЗАЄМОДІЯ – МЕТОДОЛОГІЧНА І ТЕХНОЛОГІЧНА ОСНОВА КОМУНІКУВАННЯ КУРАТОРА І СТУДЕНТІВ.....	196
<i>Помаз Ю. В.</i> ПРОБЛЕМИ ЗБЕРЕЖЕНОСТІ АРХІТЕКТУРНИХ ПАМ'ЯТОК КУЛЬ- ТОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ НА ПОЧАТКУ 1960-Х РОКІВ В УРСР.....	198
<i>Савенкова О. О.</i> РОЛЬ МОБІЛЬНОГО НАВЧАННЯ В ОПТИМІЗАЦІЇ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ.....	200
<i>Красота О. Г.</i> СУТЬ ТА ПРОБЛЕМИ ОМОНІМІЇ.....	203